

Листи пана Тукана з Франції

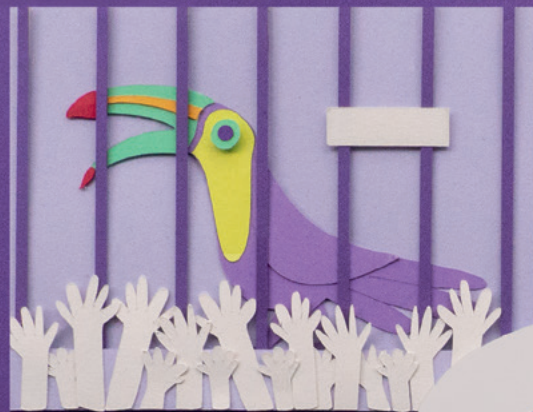
КУПИТИ

«Листи від пана Тукана» — нон-фікшн серія про різні країни світу.

Пан Тукан жив у зоопарку і змалечку любив читати. Як так вийшло? Колись один малюк простягнув йому крізь ґрати книжку — і вона так припала Туканові до душі, що той захопився читанням і просив усіх відвідувачів дарувати йому нові й нові книжки. Начитавшись про далекі краї, птах вирішив будь-що їх відвідати. Він довго й наполегливо тренувався, став дужим — і зміг легко розігнути ґрати та чкурнути із зоопарку темної ночі, доки охоронець давав хропака.

Відтоді пан Тукан мандрує світом. Він відвідує різні куточки земної кулі та звідусіль шле листівки у видавництво «Маміно», адресу якого знайшов на сторінках тієї найпершої книжки, що колись подарував йому малюк. Птах фотографує все найцікавіше та ділиться враженням, розповідає про особливості кожної країни. Звісно, видавництво вирішило поділитися такими скарбами зі своїми читачами — так і з'явилася ця серія.

Першими виходять друком «Листи від пана Тукана з Франції». Bonjour — пише птах-мандрівник з країни, де пахне лавандою та свіжоспеченими круасанами, де закохані парочки гуляють під дощем, а сонячної днини можна снідати просто на траві.

Листи від пана Тукана з Франції

Київ · Видавничий дім «Маміно» · 2018

Як я став мандрівником

Я змалку жив у зоопарку. Щодня до мене приходили люди: роздивлялися, вихваляли мій непересічний дзьоб. Та якось один малюк простягнув крізь ґрати книжку — і моє життя змінилося! Я став зятим читачем. Відтоді просив усіх приносити книжки. Найбільше мені подобалися розповіді про далекі краї. Ах, як же хотілося все побачити на власні очі! Одного дня я подумав: а що мене спиняє? Ґрати? Дурниці! Мрія про подорожі так мене надихала, що я тренувався, дужчав — і зрештою зміг їх розігнути. Спакував у валізу мапу, фотокамеру,

засіб для чищення дзьоба і кілька улюблених книжок. Та й чкурнув із зоопарку темної ночі, доки охоронець давав хропака.

Відтоді я мандрую світом. А зі світлин роблю листівки — і надсилаю їх у видавництво «Маміно». Знайшов їхню адресу на книжці, з якої почалася моя подорож — спершу світом книжок, а тоді й усією земною кулею. Можливо, з цих листів теж вийшла б гарна книжка? Нехай вони надихають на подорожі! Головне — не забувайте брати в дорогу засіб для чищення дзьоба.

Щиро, пан Тукан

Bonjour, друзі!

Це я, ваш приятель-мандрівник пан Тукан.

Пишу вам з країни, де пахне лавандою

та свіжоспеченими круасанами,

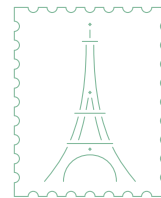
де закохані парочки гуляють під дощем,

а сонячної днини можна снігати

просто на траві. Я зачарований!

Oui-oui, це Франція, друзі мої,

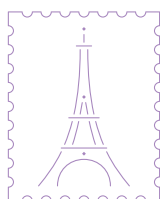
вишукана Франція!

CARTE POSTALE

*Передусім я прибув
у столицю країни — Париж.
Щоб оглянути місто згори,
одразу ж залетів на дзвіницю
найвідомішого тутешнього храму.
Зветься він Нотр-Дам де Парі,
або ж собор Паризької Богоматері,
і славиться на весь світ як витвір
готичного мистецтва.
А що це за химерні кам'яні істоти
коло мене? То ґарґульї! Вони мають
важливе завдання — відводити
дощову воду від стін собору.*

CARTE
POSTALE

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

BOOK2GO
ЕЛЕКТРОННІ КНИГИ

КУПИТИ